

13 март 2023 г.

ДО

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ

Avenue de Beaulieu 5

1160 Брюксел, Белгия

НА ВНИМАНИЕТО НА:

Г-ЖА ВЕРА ЙОУРОВА

ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ,

ЕВРОКОМИСАР ЦЕННОСТИ И ПРОЗРАЧНОСТ

Г-Н ДИДИЕ РЕЙНДЕРС

ЕВРОПЕЙСКИ КОМИСАР ПО ПРАВОСЪДИЕ

Г-ЖА ХЕЛЕНА ДАЛИ

ЕВРОПЕЙСКИ КОМИСАР ПО

РАВНОПОСТАВЕНОСТ

Г-Н ХУАН ФЕРНАНДО ЛОПЕС АГИЛАР

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО

ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И

ВЪТРЕШНИ РАБОТИ

УВАЖАЕМИ ЕВРОПЕЙСКИ КОМИСАРИ,

УВАЖАЕМИ Г-Н ЛОПЕС АГИЛАР,

Обръщам се към Вас в качеството си на Председател на българското сдружение с нестопанска цел в обществена полза „Ние Идваме“. Сдружението има сред своите основни цели утвърждаване на върховенство на правото, демокрация и свобода в

обществото; правосъдна реформа; равни права и задължения на всички членове на обществото и граждански контрол, коректив на порочни управленски практики, корупция и нарушаване на гражданските права.

Като страна - член на Европейския съюз, България и нейните институции са длъжни да прилагат с приоритет правото на Европейския съюз, както и да гарантират спазването и налагането на основните му ценности. Не случайно Съдът на Европейския съюз (СЕС) нееднократно е посочвал именно националните съдии като основните правоприложители на нормите на европейското право. СЕС многократно е потвърдил принципите на директния ефект и на върховенство на европейското право. Съгласно член 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), Съюзът се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава (върховенство на закона), както и на зачитането на правата на човека, включително на правата на лицата, които принадлежат към малцинства. ЕС, както и държавите членки, са обвързани както от Хартата на основните права на ЕС и са ангажирани с присъединяването си към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Именно Европейската комисия се явява пазителка на договорите и правото на ЕС, поради което и отправяме към Вас и поверените ви ресори настоящия сигнал.

Несъмнено Европейската комисия следи въпроса със спазването на равни права и върховенство на правото у нас. Считаме, че с последната практика на съда, която представяме на Вашето внимание с настоящия сигнал, е налице **сериозна заплаха за ценностите на ЕС с неприлагане на правото на ЕС** и следва да се окаже решително противодействие на това демократично отстъпление и да се защити демокрацията, принципите на правовата държава, основните права, равенството и малцинствата у нас, тъй като това рефлектира и върху целия организъм на Съюза.

Индивидуалните права на гражданите са заложили в Хартата на основните права на Европейския съюз, в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и в член 9 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и са основни фактори за формирането на европейската идентичност. Вярваме, че случаите на нарушаване на върховенството на правото, нарушенията на основните права на гражданите на ЕС и неспазването на принципите на съюза, трябва да останат във фокуса на доброто правоприлагане и под строг мониторинг на Комисията на ЕС.

На 20.02.2023г. Общото събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд на Република България обяви своето Тълкувателно решение № 2/2020г, с което мнозинството обявява за недопустима правната промяна на пола за транссексуални и интерсексуални лица.

С приетото Тълкувателно решение еднозначно и недвусмислено по тълкувателен път се извлича обща, автоматична и еднаква за всички, независимо от конкретните особености, забрана за правна промяна на пола на транссексуалните лица, каквато в действителност

не съществува в обективното материално право, действащо на територията на Република България.

Забраната е обоснована с установени **„морални и/или религиозни норми и принципи“**, независимо от факта, че не са източници на българското право.

Мнозинството приема, че „По аргумент от систематиката в конституционната разпоредба никой международен договор, който съгласно чл. 5, ал. 4 КРБ има действие на територията на Република България, не може да се наложи над Основния закон така както се налага и замества националните закони и подзаконови нормативни актове, които му противоречат. В този смисъл са основните мотиви на решение № 7/02.07.1992 г. по к. д. № 6/1992 г. на Конституционния съд по тълкуването на чл. 5, ал. 2, 3 и 4 КРБ (Обн., ДВ, бр. 56/10.07.1992 г.). Това означава, че КЗПЧОС не се налага над биологичното обяснение на понятието „пол“, дадено от Конституцията. КЗПЧОС не е част от правото на Европейския съюз и не притежава присъщия му директен ефект и примат над вътрешното право.

"Инкорпорирането на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) в националния правен ред на основание чл. 5, ал. 4 КРБ не означава, че всички норми на Конвенцията имат пряко приложение и са "самоизпълняеми".

С това ВКС приема, че КЗПЧОС има ограничено действие, което от своя страна, предвид че КЗПЧОС е част и от европейското право, **се засяга и категоричното върховенство на европейското право.**

Цитираното решение граничи с правен абсурд, доколкото **Конвенцията, след ратификацията си през 1992 г., е част от националното законодателство** и всички съдилища я прилагат неизменно до днес.

Приемайки, че понятието "пол" има само "бинарно" значение, влизайки по същество в ролята на Бог, който не винаги е категоричен при направата на хората, съдът се опира на "религия, традиции, патриархално семейство", а не на гарантиращите правата на човека разпоредби на чл. 8 (право на личен живот) и чл. 14 (забрана за дискриминация) от Конвенцията за защита правата на човека и на огледалните клаузи на Хартата на основните права на ЕС (ХОПЕС) - чл. 7 (зачитане на личния и семейния живот) , чл. 20 (равенство пред закона) и чл. 21 (недискриминация).

Мнозинството от 28 върховни съдии буквално торпилират чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, според който международните договори, ergo и Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и Европейското право, имат пряко действие и приоритет пред противоречащите им "вътрешни" норми.

България вече е осъждана по две дела Y.T. v. Bulgaria и P.H. v. Bulgaria, не за това, че в българското законодателство липсват материалноправни предпоставки за правото на транссексуалното лице да поиска от националния съд промяна на пола в

съставените актове за гражданското състояние, а **за това, че при наличната правна уредба българският съд не е взел предвид баланса между общия интерес и интересите на отделния човек.**

Направен е и извод, че националният съд е отказал да приложи съществуващото българско законодателство в светлината на чл. 8 КЗПЧОС и да допусне правна промяна на пола на транссексуални. ЕСПЧ и в тези случаи е констатирал, че принципният отказ, основан на традиционните ценности и християнските традиции, както и на липсата на детайлно национално законодателство, без да се изследва доколко е спазен балансът между интересите на обществото и на отделния индивид, нарушава чл. 8 КЗПЧОС.

Принципът на равенство в правото на ЕС е висша ценност. Българският съд е длъжен да приложи изцяло всяка разпоредба от правото на ЕС с директен ефект. Случаите, в които правото на ЕС не намира директно приложение, държавите членки следва да приложат релевантното национално право, но като го тълкуват в светлината на правото на ЕС.

Според решение на СЕС (голям състав) от 26.06.2018 г. по дело №С- 451/16 „ ... макар правото на Съюза да не засяга компетентността на държавите членки в областта на гражданското състояние и на правното признаване на промяната на пола на лицата, при упражняване на посочената компетентност, **държавите членки трябва все пак да спазват правото на Съюза и по-конкретно разпоредбите относно принципа на недопускане на дискриминация** (в този смисъл вж. по-специално решения от 27 април 2006 г., Richards, C-423/04, EU:C:2006:256, т. 21—24, от 1 април 2008 г., Maruko, C-267/06, EU:C:2008:179, т. 59 и от 5 юни 2018 г., Coman и др., C-673/16, EU:C:2018:0000, т. 37 и 38, и цитираната съдебна практика)“.

Считаме, че с цитираното тълкувателно решение на ВКС се продължава практиката, въведена с Решение на Конституционния съд, с което бе отхвърлено приемането на Истанбулската конвенция с мотиви за създаване на трети пол (?) и отново основана на "православие, традиция, патриархално семейство", в грубо нарушение на Конституцията, КЗПЧ и ХОПЕС. Същевременно, както Съдът на ЕС в практиката си е отбелязвал: винаги, когато въпрос, с който е сезиран, влиза в някаква колизия или по някакъв начин налага съответно тълкуване и прилагане на правото на ЕС – то Конституционният съд, въпреки своята специфична функция и позиция, е задължен да изпрати преюдициално запитване, преди да се произнесе по казуса. Към днешната дата нашият Конституционен съд не е изпратил нито едно преюдициално запитване до съда ЕС.

Предвид изложеното, считаме, че настоящият сигнал и приложенията, които представяме на Вашето внимание, ще бъдат достатъчни за Европейската комисия да започне официална процедура за нарушение на правото на ЕС и да приложи строги правни санкции.

УВАЖАЕМИ ЕВРОПЕЙСКИ КОМИСАРИ,

УВАЖАЕМИ Г-Н ЛОПЕС АГИЛАР,

Обръщаме се към Вас с молба за проверка и подкрепа! Сдружение с нестопанска цел в обществена полза „Ние идваме“ последователно и непрекословно защитава равенството и върховенството на закона, и работи за налагането на им в България. **Настоящият казус пряко засяга два от основните принципи на ЕС – върховенството на правото и правата на човека.** Липсата на реакция на подобна практика, би създало **опасен прецедент**, застрашаващ правовия ред както в нашата страна, така и в ЕС, защото неравенство в една страна-членка, е неравенство в целия Съюз.

Моля да инициирате официално производство за установяване на нарушение на правото на ЕС и да предприемете официални действия във връзка с нашия сигнал, който преследва една основна цел – законите на България, като държава-членка, да се приведат изцяло в съответствие с правото на ЕС и да се прилагат правилно.

Моля, не се колебайте да се свържете с мен за допълнителна информация.

Ще оценя високо бърз Ваш отговор.

С уважение,

Адв. Николай Хаджигенов

Председател на Сдружение с нестопанска цел в обществена полза „Ние идваме“

Приложения:

1. Тълкувателно решение 2/2020 на Върховен Касационен съд от 20.02.2023 г.
2. Решение на Конституционен съд №13/ 27.07.2018 г. по к.д. № 3/2018 г.
3. Статия "[Време е да спрем пълзящия антиконституционен преврат в България](#)", публикувана в [capital.bg](#), на адвокат Михаил Екимджиев.